

CD-Rezension von Jan de Kruijff zu Eichnerkonzerten
<https://musicalifeiten.nl>

Wenn jemand ein überzeugendes Plädoyer für diese Kompositionen kennt, die die Werke über dem Niveau der angenehmen Hintergrundmusik übertrifft, ist das Silke Aichhorn. Das Orchester begleitet sie mit so viel eingängigem Charme und Eleganz und in den schnellen Teilen mit viel Energie. Der langsame Satz von op. 6/1 ist ein Harfensolo und von op. 5/1 der einzige in Moll und besonders schön in seiner schmelzenden Schönheit.

Eichner, Ernst: Harpconcert nr. 1 in C op. 6; in D op. 9; **Eichner, Jean Théophile:** Harpconcerten in G op. 5/1, in D op. 5/2. Silke Aichhorn met het Kurpfälzisches kamerorkest o.l.v. Stefan Fraas. CPO 777.835-2 (79'23"). 2013

Ernst Eichner (1740-1777) was primair fagotspeler en concertmeester in de hofkapel van onbeduidende hertogdom Zweibrücken, maar later ook actief in Parijs, Londen en Potsdam. Al componist schreef hij voornamelijk instrumentale muziek in de stijl van de Mannheimse school, maar merkwaardigerwijze niets voor fagot. Van zijn broer (?) Jean Théophile is een obscure figuur van wie nauwelijks iets bekend is.

Het gaat om vier elegante, vrij pretentieloze werken waarnaar het aangenaam luisteren is. Als iemand een overtuigend pleidooi voor deze composities weet te houden die de werken boven het niveau van aangename achtergrondmuziek weet uit te tillen, is het Silke Aichhorn wel. Het orkest begeleidt haar met evenveel aanstekelijke charme en elegantie en in de snelle delen met veel energie. Het langzame deel van op. 6/1 is een harpsolo en dat van op. 5/1 is het enige in mineur en mogelijk daardoor extra mooi in zijn smeltende schoonheid. Zoals vaker voorkwam kunnen beide wat kleinschaliger concerten op. 5 oorspronkelijk ook zijn bedoeld voor klavecimbel.

Anie Challan maakte ooit een opname van het Concert in C (Philips 462.179-2).

Even zijn we in de wereld van Mozarts fluit/harp concert, waarvan Silke Aichhorn met Dejan Gavric in 2005 ook een opname maakte (Ars ARS 38.452).

Es gibt vier elegante, ziemlich anspruchsvolle Werke, die angenehm zuhören. Wenn jemand ein überzeugendes Plädoyer für diese Kompositionen kennt, die die Werke über dem Niveau der angenehmen Hintergrundmusik übertrifft, ist Silke Aichhorn. Das Orchester begleitet sie mit so viel eingängigem Charme und Eleganz und in den schnellen Teilen mit viel Energie. Der langsame Teil von oben 6/1 ist ein Harpsolo und das von op. 5/1 ist die einzige in kleinere und möglicherweise extra schöne in ihrer schmelzenden Schönheit. Wie es öfter geschah, können sowohl kleine Konzerte durchgeführt werden. 5 ursprünglich auch für Kleebecken gedacht.